

۲۰۲۰/۱۰/۲۶

میر عبدالرحیم عزیز

بازگشت مهاجران افغان از ایران و خصلت ضد بشری نظام آخندی

دولت فاشیستی ایران شرایط زندگی را برای مهاجران افغان دشوار و پیچیده ساخته است. روزی نیست که حملات علیه افغان ها به تحریک دولت فاشیستی نظام آخندی صورت نگیرد. هدف این است که شرایط زندگی را برای افغان های مهاجر تنگ تر و دشوار تر ساخته تا هرچه زود تر ایران را ترک گویند.

دولت مستعمراتی کابل که فاقد هر گونه صلاحیت حقوق بین الدولی است، توانائی رویارویی را با دولت ایران ندارد که خواستار تأمین حقوق افغان ها در ایران شود. عده ای از بی هویتان که اخیراً ایرانستانی شده اند، بار ملامتی را به دوش مهاجران افغان می اندازند و آنها را متهم می سازند که تخطی از قوانین نظام آخندی باعث شده است که دولت فاشیستی ایران تصمیم به اخراج آنها بگیرد.

سایت العربیه به تاریخ ۱۰ اکتوبر سال جاری گزارش داد که نظر به اعلامیه سازمان بین المللی مهاجرت، در ده ماه اخیر به تعداد ۶۳۸ هزار و ۷۳۳ تن از مهاجران افغان که در ایران بود و باش داشتند، به افغانستان برگشته اند. بیشترین مهاجران بلاکشیده افغان با صد ها ندامت از رفتن به ایران از طریق سرحدات اسلام قلعه و نیمروز داخل وطن خود شده اند.

ناگفته نباید گذاشت که در جریان همین ده ماه، بیش از ۵ هزار مهاجر افغان هم از پاکستان برگشته اند. در اعلامیه سازمان بین المللی مهاجرت تذکار یافته است که ۳۹ هزار تن طور اجباری و بقیه با در نظر داشت شرایط بد اقتصادی

و تهدیدات امنیتی، طور ارادی ایران را ترک گفته اند. بایست اذعان نمود که بیشترین این مهاجران شیعه مذهب و هزاره اند که بنابر تعلقات مذهبی به ایران پناه برده بودند. اما دیدند که نه "اخوت اسلامی" و نه شیعه گری می تواند آنها را از غضب نظام آخندی نجات دهد، خصوصاً اینکه فرق چهره و ساختار فیزیکی مهاجران افغان حس برتری جوئی فاشیزم ایران را بیشتر تحریک نموده است.

پالیسی خلق وحشت و ارعاب علیه مهاجران افغان جزء برنامه کاری نظام فاشیستی آخندی ایران است که از سال ها بدینسو اعمال می شود. ما به یاد داریم که قوای سرحدی نظام فاشیستی ایران یک عده از مهاجران ما را به دریا انداختند و همچنان موتر حامل پناه گزینان افغان را در شهر یزد مورد حمله قرار دادند که در نتیجه سه تن از هم میهنان بدبخت ما نابود شدند. این حوادث جانکاه تصادفی نیست، بلکه آگاهانه توسط نظام فاشیستی آخندی ایران در مرحله اجراء قرار می گیرد.

موجودیت یک دولت ضد ملی و دست پرورده اجانب در افغانستان توانائی چانه زدن را با هر کشور بالاخص کشور های متجاوز همسایه (ایران و پاکستان) از نزدش ربوده است. بیش از ۴۰ سال است که مهاجمان اجنبی دور و نزدیک اراده خود را بر افغانستان تحمیل نموده اند و هیچ فرد میهن دوستی پیدا نشد که بتواند از خاک کشور و مردمش دفاع نماید. اگر در افغانستان یک زعامت ملی و زاده اراده مردم روی صحنه می آمد، دشمنان افغانستان هرگز نمی توانستند مردم ما را با این بی عزتی مواجه سازند.

کجاست آن تعداد انسان های خبیثی که به منظور دلسوزی با نظام فاشیستی آخندی ایران از بی. بی. سی. تقاضا کرده بودند که عوض کلمه دری، فارسی را به کار ببندد؟ این گروه ضد ملی حال مشاهده کنند که نظام مورد پسند شان در ایران چه بلائی را بر سر "هم میهنان" شان آورده اند (ببخشید که هم میهنان گفتم). آیا این گروه بی وقار صدای اعتراض خود را علیه نظام فاشیستی ایران به ارتباط روش ضد بشری اش علیه مهاجران افغان بلند کرده اند؟ از احتمال بعید نیست که این افراد بی شخصیت تقصیر را به دوش مهاجران افغان می اندازند که گویا آنها اعمال خلاف قانون ایران را مرتکب شدند و دولت آخندی اجباراً آنها را اخراج کرده و یا اینکه در تنگنای قرار داده تا مجبور به فرار از ایران بشوند.

کجاست آن آقای برده که به خاطر ایرانیستانی شدن، فرزند خود را سوختاند تا دولت فاشیستی آخندی او را بپذیرد و ایرانیستانی بسازد؟ آیا میتوان از این فرومایگان و بردگان نظام آخندی توقع دفاع از حقوق اورگان افغان را داشت؟
ابدأ نه!!!

تا زمانیکه مردم کشور ما به پا نخیزند و سرنوشت خویش را خود در دست نگیرند، از این نوع تحقیر ها و هتک حرمت ها، هزار ها بار دیگر تجربه خواهند کرد.

[برای مطالب دیگر میر عبدالرحیم عزیز، اینجا کلیک کنید](#)